

Recenze bakalářské práce

Student: Tereza Pešanová

Téma BP: **Historie vzorování textilií**

Recenzent: Ing. Martina Syrovátková

Práce je tématicky zaměřena na historii textilií s přihlédnutím k vzorovacím možnostem při výrobě pletenin. V zadání bakalářské práce jsou uvedeny zásady pro vypracování, které autorka dodržela. Předloženou práci cíle zadání splnila.

Hodnocení obsahové stránky: v kapitole „Vývoj textilu“ řadí autorka jednotlivé události chronologicky podle časové osy. Není jednoduché z velkého množství informací vybrat ty opravdu mezní a důležité. Autorka přeskakuje mezi archeologickými nálezy textilií, používanými materiály, použitím dekorů a vzorů, vývojem ruční a později strojové technologie. Kapitola tak působí chaoticky a nesystémově. V kapitole o současném použití textilií nepůsobí autorčina tvrzení dost přesvědčivě a nesvědčí o velkém rozhledu v dané problematice. Na str. 20 uvádí autorka příklady použití tkanin a netkaných textilií pro technické účely, ale pozapomněla zmínit použití pletenin. Text takový dojem vyvolává. Sítě, potahy, obvazy, geotextilie, záclony a další, jsou textilie jednoznačně pletené.

Uspokojivě je zpracovaná kapitola o historii a vývoji pleteniny, i když některá uváděná fakta nejsou přesná a je třeba důsledně rozlišovat jednotlivé techniky podle způsobu vytváření základního vazebního prvku. Ponožky na obrázcích na str. 26 nejsou s největší pravděpodobností pletené na jehlicích, ale jsou vytvořeny technikou nalebinding (pletení pomocí jehly), pletení na rámu není stejná technika, jako klasické pletení oček (str. 37), pleteniny se jako běžná konfekce začaly nosit ve 20. letech 20. století, obrázek 96 na str. 48 neukazuje techniku oplétání - obal OA je háčkovaný a na obr. 98 (tamtéž strana) je kombinéza, nikoli kombiné. V žádném případě nemohu souhlasit s tvrzením, že pletařství jako technologie a samotná pletenina se staly dostupnou pro každého člověka v 21. století. Největší rozmach a nejdůležitější vynálezy v této oblasti byly učiněny po II. světové válce a pleteniny se staly běžnou součástí života nejen jako oděv, ale především v technických oblastech.

Kapitoly o historii vzoru a vzorování jsou zajímavé, ale poměrně stručné. Celkově bych autorce doporučila vyhranit si nosné téma a tomu se v celém textu věnovat. Práce by tak získala na ucelenosti a kompaktnosti.

V poslední kapitole se autorka věnuje historii vzorování pletenin a související problematice. Kapitola je hojně doplněná ilustrujícími obrázky. Výtku mám pouze k popisu speciálního vybavení osnovních pletařských strojů: stávky slouží především k výrobě hladkého zboží, případně pletenin s chytovými kličkami (pomocí upraveného lisu). Zařízením pro kladení útku, pro tvorbu plyše, srážecím plechem i žakárem jsou vybaveny rašly (informace jsou dostupné v přednáškách Osnovní pletení, Ing. Lenfeldová, PhD.)

Po formální stránce je práce na pouze dobré úrovni. Má velmi dobrou grafickou úpravu, obsahuje všechny náležitosti (především citace, popisy obrázků, seznamy). Slohová úroveň textu je místy slabá, text obsahuje množství drobných chyb a stylistických nedokonalostí. Zároveň obsahuje i hrubé gramatické chyby (shoda podmětu s přísudkem). Pozor by si autorka měla dávat především při použití známých jmen (Albert z Valtštejna, Mistr Bergman (Bertram von Münden, ...)) To úroveň celé práce velmi dramaticky snižuje.

Práce splňuje požadavky na udělení bakalářského titulu a doporučuji ji k obhajobě.
Práci hodnotím stupněm:

- velmi dobře mínus-

V Liberci 3. 6. 2013

Ing. Martina Syrovátková

